

REON (1) *sb m*

N sg re(o)n.

Sł stp, Cn, Linde brak.

zool. Rangifer tarandus (L.), renifer, ren; ssak z rzędu parzystokopytnych (Artiodactyla), z rodziny jeleniowatych (Cervidae), półdomowiony, hodowany na tundrze:

*Szereg: »rangifer albo reon«: [Lapończycy] koni nie máią/ ále miáľto koni źwierz ieden dziki wľowiwľzy kroćą/ ielth źwierz iáko koń podľugowáty/ zowá Rángifer albo Reon/ ma ľkorę iáko ná ofle koľmátą/ nogi iáko v Ieleniá [...] / rogi bárzo dľugie gaľęzowáte ná dľużą *BielKron* 294v.*

LWil